

Publicerad 2014-12-04 00:06 av csabi

En gravskrift till Anders dagensbok.coms redaktör

Dagbokens första blad.

Malmö är coolt.

Jag känner närheten

till kontinenten.

De säljer t.ex. tysk öl

på sådana där typiska

tyska halvlitersflaskor.

Du vet sådan som kostade

under en krona i gamla hederliga

Tyskland på D-markens tid.

Kanske rentav innan Nazismen då

Goethe var poeten och tyska var språket.

Här säljer de ölen för 37 gånger det priset

och det är konst på väggarna och stämningen

är Tjeckisk det är ett ölkafé. Skönt som fan.

Annars visar Malmö inte sitt vänliga ansikte.

Jag kommer nog sova i bilen.

Anstränger mig knappt längre efter soffan hos

avstängda mobilvännerna.

Åt kebab och nu dricker jag öl.

Jag är turist i några timmar och poet just nu.

Sitter på ett ölcafé och skriver, den perfekta

miljön och som turist kan man ta sig tid till långsamhet.

Jag försöker upprätta bilden av mig själv som

en lycklig man, Göteborgsledan stör mig.

Vi ska antagligen flytta om nån månad.

Det borde väl vara någon slags förändring.

Här cyklar människorna, jag måste börja igen,

har blivit sittande i den där bilen allt för mycket.

Gott om trevliga hak känns det som här i Malmö.

Brist på möjligheter att inmundiga maltdryck

torde det icke vara.

Kanske borde ha tagit båten till Tyskland

Istället för att sitta här och dricka tyskt öl.

Jag vet inte.

Jag har rullat ihop sovsäcken den ligger i baksätet.

Saaben är nog en trostjänare ändå fast den är svart
som en likbil. Det är plusgrader så jag dör inte inatt.

En tjej kan sjunga vid bordet bredvid
hon diggar det de spelar på ölshapet.
Hon har en bred fin röst.
Hon är här med sin mamma eller nån annan äldre person.
Hon sjunger :”There ain’t no sunshine when she’s gone”
Antagligen världens bästa låt.

Skulle vilja lära mig dansa salsa.
Den där Roskilde konserten med det där
stora latinamerikanska bandet lever i mig än
fy fan vad bra det var.
Borde söka reda på vad det var för något
Det svängde något överjävligt.
Borde åka på Roskilde tills dödsdagarna når mig
som en kramp eller som en befriande sömn.

Anders dog och jag grät concertårar.
Jag fick sluta gråta för dotter stod
framför mig och undrade varför
Pappa var ledsen.
Jag torkade mina tårar och i Malmö är det
sista beställningen.
Jag dricker upp den med allvar i bröstet
som att det är sista beställningen för Anders.
Sista ölen.

Jag vågade inte tro att Anders skulle dö.
Fast han var så pass mycket sämre senast
han sov över hos mig, tackade nej till vinet efter ett glas.
En man som inte kan dricka. Har inte mycket kvar.
Han sa att han överlevt sin fars dödsålder
som dog i samma onda sjukdom.
För ett år sedan drack vi slut på vinlagret
och han skickade ut ett meddelande på listan
att vi hade haft en litterär tungviktare
i soffan hos mig och det hade vi.
När jag tänker efter, så pratade vi litteratur endast
trots att jag undrade varför det var slut med hans flickvän,

var det sjukdomen och så undrade jag om hans dikter.
Han lovade skicka dem till mig en gång men det blev aldrig av.
Jag intalar mig att de var genomarbetad, tung poesi.
Inte sådana här krogenanteckningar.

Jag minns våran Ekelöf diskution
när vi gick litt.vet.
Fulla var vi , jag minns disskutionen
men inte vad vi dissekerade. När en människa
dör tänds en stjärna på himlen, sägs det.
En Andersstjärna att sitta under och skriva dikter.
Du var bland det svenskaste jag visste (som lingonsylt)
som jag kände och det var en ynnest att ha fått komma
så nära som jag ändå kom fast jag nog kände mig hållen
på avstånd men det var nog bara som du var.
Nu dog du bara mystiskt på din födelsedag som ett barn som väntar
på julafton
höll du ut
till din födelsedag, det var sån du var,
det är såna vi är, Oktoberbarn.

Jag ger dig lite Ekelöf, Fursten av Emigon. Bokstävlarna är vi.
Vi borde ta bort betygen på böckerna som en hyllning till dig
Vi borde läsa dikter på Mölna brygga väldigt snart.
Och Månen vi borde nog nämna månen igen
cancergul och förbannad.
David hälsade på dig, jag trodde aldrig du skulle dra.
Behövdes du mera någonannanstans.

Det fanns ett leende i ditt tärda ljusa ansikte.
Jag väljer att minnas det, det fanns en kunskap
bakom din rynkade panna och du kunde formulera
Jag väljer att minnas det.
Jag tror inte, jag skulle stå vid din sjukbädd
Och jag gjorde inte det, jag står i givakt här
i diktens armé, saluterar och kryper sedan upp
i min likbil att sova.
Malmö släpper inte in mig men du
blir med säkerhet insläppt.
Dit du ska.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren csabi med Poeter.se id #2679 innehar upphovsrätten